

1294 Ostiae in episcopio.

D · M
L · MAMI MENANDi
QVI · VIX · ANN · III
PORCIA · ASCLEPIODOte
5 FILIO · DVLCISS · FECit

Descripsi. Campana ms.

1295 Ostiae.

D · M
L · MAMIVS · ONESE
MVS · FECIT · FILIO · SVO
DVLCISSIMO

P. H. Visconti inscr. Ost. VI n. 110.

1296 Ostiae in episcopio.

D L M A Mio m
O · N E S I Mo
DVLCIS · SIMO · ~~Q~~ an
NIS · VI · MESIBs
5 DVLCIS · Simo

Descripsi.

1297 Ostiae in episcopio.

D M
L · MAMI PRIMITIVI
L · MAMIVS · FELIX
ALVMNO

Descripsi.

1298 Ostiae rep., inde Romae in repositis musei Lateranensis.

DIS MANIBVS
M A M I A E
FESTAE L · MAMIv
CARPVS CONIVGI
5 B M F

Descripserunt Dettelsen et Bormann. P. H. Visconti inscr. Ost. III n. 1, IV n. 64, V n. 68, VI n. 109; C. L. Visconti ms.

1299 in insula Tiberina prope Portum Romanum.

MANILIAE · T · F · QVINTAE
D · T · FLAVIVS · CARICVS · VXORI · M
SANCTISSIMAE

Descripsit de Rossi.

1300 in insula Tiberina ad Portum Romanum effossa a. circiter 1840.

OFILLIAE FAVSTINAE
OFILLIA ALEXANDRIA PAREN
genius D genius ET T · FL · CARICVS · VXORI genius M genius
CASTITATE · INCOMPARABILI
5 ET SIBI

Descripsit de Rossi.
I OELLIAE traditur.

1301 cippus lapidis Tiburtini. Ostiae rep. a. 1865, est ibi in museo.

T · MANLIVS · T · L ·
ALEXSA
LARICIA M · F
IN · FRO · PED XX
5 IN · AGR · P · XXV

Descripsi. C. L. Visconti ms.; P. H. Visconti inscr. Ost. VI n. 195; acta ms.

1303 Ostiae in episcopio.

A · MANLIVS
FAVSTVS
AEBVTIA · A · L
MARTHA
5 PRIMIGENIVS VERN
IN FR · P · XXV

M · PETRC
ATILENA · ~~Q~~ I
O R I G O
C · ALBIVS · ~~Q~~ · L
FELIX · FECIT · SIBI · ET · SVIS
IN AGR · P · X

Descripsi.

1302 Ostiae rep. a. 1863, inde Romae in repositis musei Lateranensis.

† · MANLI · EVTYCHI
IN · TRANTIBVS
TRICLINIO · PARTE
EXTERIORE · COLVMB · I

Descripsit Bormann. C. L. Visconti ms.; P. H. Visconti inscr. Ost. VI n. 111; acta ms.

1304 Ostiae in episcopio.

MANLIO · ~~Q~~ L · FA
ABIAE
ualZRIAE · SYMPHERVSAE · Rv
aRBITRATV · P · MANLI · P · L · PLOcam
5 VIC MONVMENTO · SIVE
VGERA · DVO CEDVNT PArte
QVA · AD · VILLAM · publicam? itur
EX · TESTAMENto

Descripsi.

1305 Ostiae rep. anno 1856, inde Romae in repositis musei Lateranensis.

A · MANLIVS ·
A · ~~Q~~ · L · GRATVS
MANLIA · A · L ·
HELPIS ·
5 MANLIA · ACHAICA
MANLIA · PAEZVSA
INFR · P A · MANLIVS · A · A · ~~Q~~ · L · EVTYCHVS
XXXXII A · MANLIVS · A · ~~Q~~ · L · EPAPHRA
A · MANLIVS · A · ~~Q~~ · L · LVCRIO

A · MANLIVS · A · ET · NAEVIAE · L · EROS
MANLIA · A · L · BLANDA
A · MANLIVS · ~~Q~~ · L ·
OPTATVS ·
IN AGR
P X X
PRIMILLA · LIB ·

A · MANLIVS · ~~Q~~ · L ·
PVTIOLANVS · ET · A ·
MANLIVS CRESCENS ·

Descripserunt Kiessling et Bormann. P. H. Visconti inscr. Ost. I n. 35, IV n. 65, V n. 69, VI n. 32; C. L. Visconti ms. Quae lineis circumclusi, ea in litura reposita esse adnotaverunt Kiessl. et Borm.

1306 Ostiae effossa anno 1726 a marchione Sacchetti.

C · MANLI ROGATI · QVI
VIX · ANN · XV · MEN · V
MANLIA · POMPEIA
FECIT · FILIO · SVO

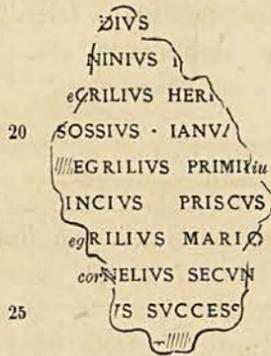
Ghezzi ms. Angelic.
XIV

1307 piccolo monumento sepolcrale di peperino VISC., Ostiae rep. a. 1865.

EX TESTAMENTO · HS 100 · ARBITRATV
T · MANLI · T · L · NICONIS

C. L. Visconti ms. descripsit (inde omnino acta ms.).
1 ex notis numeralibus prior male excepta esse videtur; fuit fortasse b, ita ut sit legendum ex *testamento sestertium sex milibus*. — 2 fortasse idem Nico memoratur supra n. 388.

ad n. 246. Ti. Aterius Saturninus, qui recensetur inter patronos pag. I vv. 18—19, non videtur diversus esse ab Ti. Haterio Saturnino, qui memoratur in titulis Aquinci repertis Corp. III n. 3473. 3479 ut legatus Augg. pr. pr. nempe Pannoniae inferioris. Augusti videntur esse aut Marcus et Verus aut Marcus et Commodus. Extrema nomina patronorum aliquanto post annum 140 incisa esse videri iam monui supra p. 44. — Parvum frustulum huius tabulae (ex pag. IV vv. 17—26), quam post finem saec. XVI nemini visam esse dixi, nuper prodiit Romae non longe ab eo loco ubi saec. XVI descripta est, presso il vicolo de' Colonesi, nel cavo per la fogna di via Nazionale, teste Lancianio bull. municipale 6 (1878) p. 264. Descripsit Io. Schmidt in repositis antiquitatum municipalibus, sic:

Lancianius, qui edidit bull. mun. l. c., et alia minus recte exhibet et v. 9: 7 SVCCES, habens pro laterculo militari.

ad n. 250. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scr. epigr. n. 1082 (vv. 1—6 partem intuenti sinistram). V. 1 GLABRIONI Huebner; et sic videtur esse in ectypo.

ad n. 251. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1087. — Pag. II, 1 L. CORNELIVS (pro P) ectypum Huebnero videbatur habere, male.

ad n. 263. Recognovit Huelsen. V. 1 est VETIVS; v. 3 praenomen videtur fuisse L, item v. 6, item v. 7.

ad n. 316. Hexameter vv. 8—10 expressus est, ut monuit Hirschfeld, ad Vergilianum Aen. 4, 653; cf. etiam Seneca ep. mor. I, 12, 9; huius Corp. vol. XII n. 287.

ad n. 345. Hic videtur esse sarcophagus Ostiensis quem memorat Platner Besch. d. Stadt Rom III, 3 p. 231 n. 12.

ad n. 349. Vv. 1—5 delineavit Huebner ex n. 324.

ad n. 363. Qui titulum posuit M. Lollius Paulinus videtur memorari in inscriptione nuper reperta infra n. 4148.

ad n. 371. Fabula Alcestidis sculpta est in ipso sarcophago, titulus incisus in operculo inter anaglypha quae pertinent ad sacerdotium Matris deum.

ad n. 374. V. 2 scr. DECVRIONATVS, v. 14 EQVITVM.

ad n. 375. Eandem fere partem quam vi Fabrettius, nempe vv. 25—38 et ex v. 39 nonnullas litteras, refert etiam, loco non adnotato, Martius Milesius cod. Parm. n. 296 f. 8 et f. 17', exemplo accuratiore quam Fabrettius, quo verba a me recepta plerumque firmanur. Ut Fabrettius, ita Milesius quoque vv. 25. 36. 38 in finibus mutilos exhibet (v. 25 fin. FORTVNAE-S///, v. 36 om. D·D, v. 38 D·D·P PE/////); ex v. 39 solas litteras VNA (ex TRIBVNAL vocabulo) excepit. In v. 26 etiam Milesius habet CONSTITVET; v. 27 in. itemque v. 29 in. (sed hic tantum in f. 8, non in fol. 17) habet DEM, quod utroque loco erat recipiendum; denique v. 33 habet plene CONSTITVIT.

ad n. 376. Specimen scripturae (vv. 1—3 et 10—17) dedit Huebner n. 1081; unde iam quivis videre potest, nullo modo cogitari posse de fraude novicia.

ad n. 383. Exhibet etiam, loco non adnotato, Bonarotti cod. Marucell. A 43 post f. 92.

ad n. 403. Nuper (a. 1885) in museo Britannico descripsit Mommsen, in univsum lectionem Henzeni confirmans, sed v. 4 excepit N (pro M), deinde PATRX, v. 5 in QQ lineolas addidit, vv. 5—7 in TÓGA TENSIVM SÁCRDO TES apices; puncta pleraque iam evanuerunt aut Mommsenium fugerunt.

ad n. 416. Primus ut videtur descripsit Anonymus, cuius exemplum refert codex Senensis C III 27 f. 89' (Ostiae extra moenia).

ad n. 421. Delineavit Huebner n. 534.

ad n. 431. Scripturae specimen dedit Huebner n. 536.

ad n. 439. Ad auctores qui viderunt addendi sunt Anonymus cod. Senens. C III 27 f. 89; alter Anonymus saeculi XVI medii, cod. musei Florentini 8 p. 143; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in codice nunc musei Britannici (Lansdowne 720) f. 342 (hic a v. 2 D·L, b v. 1 S·P·F). — Ex antiquioribus refert etiam Schedel inter excerpta Beheimiana cod. Monac. f. 59.

ad n. 466. Repetivit, cum ipsam basem ex loco quo collocata erat extraxisset (cf. ad n. 172 p. 481), Lancianius notizie degli scavi 1886 p. 57.

ad n. 474 v. 2. Πόθια ἐν Χαρταγέννη memorat praeterea titulus nuper repertus Heraclae-Perinthi (Arch. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich ann. VIII p. 219).

ad n. 538. Idem Flavius Paresiacus etiam monumento n. 1456 locum concessit, in cuius titulo appellatur Fl. Parisacus.

ad n. 571. Specimen scripturae dedit Huebner n. 105.

ad n. 632. Mutila videtur fuisse in fine.

ad n. 663. Ex schedis C. L. Viscontii errore datur inter urbanas huius Corp. vol. VI n. 13149.

ad n. 674. Recognovit Huelsen. V. 3 est xxviii, v. 4 fin. NICI. Litteras rudes esse ait Huelsen, sed sine dubio antiquas.

ad n. 730. A. Caesennium Gallum, cuius hic A. Caesennius Herma fuit libertus, B. Pickius coniecit fuisse A. Caesennium Gallum legatum Galatiae sub Tito et Domitiano (nummi Caesareae, apud Mionnet Suppl. VII 663, 25. 26; Corp. Inscr. Lat. III p. 318; Waddington 1784 a).

ad n. 788. Edidit Lanciani le acque p. 287 tamquam urbanam, errore.

ad n. 791. Vidit etiam Donius cod. Marucell. A 188 f. 413 (in aede dd. de Sacchettis non longe ab Ostia, i. e. Castel-Fusani).

ad n. 938. V. 5 KALE (pro CALE) legit Stevensonus, qui vidit apud antiquarium via della Mercede 11.

ad n. 1026. Habent praeterea codex Senens. C III 27 f. 89', ex eodem fonte quo Oscottensis; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in cod. mus. Britann. (Lansdowne n. 720) f. 342; Donius cod. Marucell. A 188 f. 414.

ad n. 1111. Haec quae latebat in muro nuper denuo prodiit cum inscriptiones Paccae foras venderentur, verum mutila (v. 2 haec tantum supersunt: SABINAQVE, et sic deinceps), ut etiam altera pars eiusdem tabulae cum inscriptione n. 904 [non 905] iam imminuta est. Apographo, quod Fiorellius communicavit cum Henzeno, si fides est, v. 3 scribendum est VIII (pro VIII).

ad n. 1306. Praeter Ghezium ex schedis Stoschii — habuit autem Stoschius fortasse ab ipso Ghezio — referunt Gori cod. Marucell. A 6 f. 171 et Donati 367, 11, neuter loco indicato. — 1 MANILI Don. (non Gori).

ad n. 1444. Habet praeterea codex Senensis C III 27 f. 89' ex eodem fonte ex quo Oscottensis. — V. 1 fin. Senensis recte habet FL.

ad n. 1808. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1121.

ad n. 1863. Partem a delineavit Huebner n. 528.

4127 ara marmorea rep. Ostiae in un piccolo tempio addossato ad una casa privata.

urceus VENERI patera
SACRVM

Descripsit Gatti. Lanciani notizie degli scavi 1886 p. 127; Borsari Mitth. d. arch. Inst. 1 p. 194.

4128 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep.

VAESTOR · VI
VM · PRAEF
ICI · PONTIF

Recognovit Gatti descriptam a Lanciano notizie degli scavi 1886 p. 127.

2 nescio an supplendum VRbanus.